

Dopisi.

Od sv. Barbare v Halozah. Na Štefanje t. j. 26. dne tega meseca imele so vse občine sv. Barbarske župnije skupno sejo, v katerej so sestavile naslednji odločni zahtev do slav. c. kr. glavarstva in drugih c. kr. uradov v Ptuiju: „Podpisane občine so že pred večimi letmi vložile prošnjo pri slav. c. kr. uradih v Ptuiju, da se uraduje slovenski. Obečalo nam se je, nič pa storilo. Torej, gledé na besede njih veličanstva našega presvitl. cesarja Fr. Jožefa I., da naj bodo vsi narodi avstrijski enakopravni, da je Avstrija vsem deželam varna zaslomba — zavetje, — da so vsi narodi avstrijski enako opravičena rodovina; gledé na to, ka državni osnovni zakoni v § 19 vsem avstrijskim narodom zagotavljajo ravnopravnost oziroma na jezik v uradih in šoli; gledé na to, ka je v prestoluemgovorupredlanskega oktobra obečana bila enakopravnost vsem avstrijskim narodom; gledé na to, ka je ministerski predsednik grof Taaffe v zboru izrekel, da se ne sme v Avstriji nijeden narod na steno pritiskati; gledé na to, ka Slovenci isto tako, kakor drugi avstrijski narodi plačujejo velike in težke dače in svoje krepke ter junaške sinove dajejo v c. kr. vojsko in slednjič gledé na naravno pravo, zahtevajo podpisane občine, da se jim počemši od mladega leta 1881 — vsi dopisi od slav. c. kr. glavarstva, od slav. c. kr. davkarstva in od slav. c. kr. okrajnega šolskega svetovaltva — razumevaji tudi od vele slav. c. kr. namestništva in deželnega odbora, pošiljajo in rešujejo vse vloge v „slovenskem jeziku.“ Sledé podpisi občinskih predstojništev. Tudi so odposlale omenjene občine državnemu zboru in skupnemu ministerstvu prošnji, da se naj nikakor gruntni davek ne poviša, ker že kmetje itak dosedanjsega več redno plačevati ne morejo!

Iz Dravskega polja. (Še nekaj o slovenskih pobotnicah, se-li sprejemajo ali ne?) V 51. št. „Slov. Gosp.“ pripoveduje se iz Ptujja, [da je neki narodni g. učitelj od ondotne c. k. davkarije dobil namesto penaz, pobotnico nazaj, ker je bila slovenska, s pristavkom: die Gestattung sich der slovenischen Sprache zu bedienen, kann sich auf Cassa-Dokumente nicht erstrecken. Fin. Min. Erlass vom 11. Oktober 1868, Nr. 31607. In zopet se javi v predzadnji številki iz Maribora, da tudi ondotna c. k. davkarija ni hotela izplačati 60 fl. č. g. provizorju M. K. na slovensko pobotnico, sklicavaje se pa na ministerski zaukaz od 17. sept. 1880 št. 11929. Iz vsega tega vidi se neka nedoslednost in negotovost o sprejemanji slov. pobotnic, tako da bi znalo marsikteremu celo narodnjaku militi se, koleke s slov. pobotnicami skvarjati, in je to menda bilo do zdaj tudi pri marsikterem istina, ker so še slov. pobotnice, kakor se vidi iz teh različnih izjav, redke kakor bele vrane. No vsemu temu bo „ja“ menda zdaj konec, ker je dobila, kakor se v zadnji št.

„Slov. Gosp.“ iz Ptujja javi, ondotna c. k. davkarija od „zgoraj“ ukaz, da ima v slovenščini pisane pobotnice, ki zadevajo deželni zaklad, sprejemati in izplačevati. Temu bodi v priznanje resnice samo to dostavljeno, da je pisalec teh vrstic že 14. sept. poslal slov. pobotnico na slavno c. k. davkarijo v Ptuiju, ter dobil brez ugovora izplačan denar po nakazu pobotnice. Dne 21. decembra pa je pisalec tega sam šel v ondotno c. k. davkarijo ter predložil dve slovenski pobotnici in se mu je zopet brez vsakega ugovora in z vso prijaznostjo izplačal denar. Iz vsega navedenega pa sledi, da bodimo sami najpoprej ne samo v jeziku ampak tudi v peresu, v djanji Slovenci in potem pa zahtevajmo z vso odločnostjo isto tudi od različnih gg. uradnikov. En duhoven.

Od zgornje Pesnice. (Goljufov v Mariboru) mora biti precej in še prav zvutih. Pretečeni teden so 4 ženske prijokale se domov, ker so jim lopovi na velikem trgu denarje ukradli, jedne baj 30 fl. — Pred kratkim sreča slovenski fantič v mestu gospoda s pakelcem pod pazduho. „Od kod si?“ vpraša gospod. Fantič: od sv. Jakoba. „Dobro, to imaš pakele za g. fajmoštra, izroči jim ga, le 2 fl. imaš plačati.“ Fantek ima samo 1 fl. Gospodič se zadovolji tudi z 1 fl. in fantič prepozno spozna, da je goljufan. Željarju B. na Lilaškem bregu je neka gospa v Mariboru obečala 3000 fl. ako jej izroči 200 fl. Dne 28. dec. t. l. je imel denarje vzdignoti pa si je le hodil pameti kupovat. Ova ženska mora zvita baba biti, ker je željarja tako hudo prevarila. Glah zoper vsako opominjanje prodal je kajšo in pahnil sebe in ženo in otroke v popolno siromaštvo, da bi le doplačal zahtevano svoto. Želeti je, da policaji babin obrt pregledajo!

Od sv. Tomaža pri Velikej nedelji. (Zimo celó brez snega) pravijo nekateri, da bodemo letos imeli. Res, do sedaj še nas ni pokrila bela odeja. Vendar do aprila je še nekaj časa in pogosto je uže božič bil na trati, a vuzem na peči. Redke so zime brez snega. Jaz pomnim takšno še iz mladih let, ko sem šolar bil in ko so č. g. Glavniki pri nas provizor bili. To je bilo l. 1834. Takrat bila je cela zima topla in suha. Do sv. Jožefovega smo v goricah prvo krat okopali in vinska trta nam je obrodila slovito vino 1834. Dvanajst let poznej l. 1846 bila je podobna zima. Snega ni zapalo nič. O sv. Jožefovem so breskve cvele, tu pa tam tudi črešnje. Vendar nabrali tisto leto nismo veliko. Trs je namreč bil slab in po gostih točah pobit. Zato se tudi letos nimamo nadejati posebno dobre vinske letine; vsaj vemo, koliko trsova nam je zimski mraz lani pokončal in tudi toče so ga po mnogih krajih nemilo zalele. Pri sedanjem lepem vremenu smo veliko dela po goricah opravili. Okolo Svetinj so gorice obrezane. F. K.

Iz Gorenjskega na Kranjskem. (Obrtnijska kranjska družba) je velika nesreča za nas.

Vse pravice, katere smo kmetje od pamtiveka v planinskih gozdih imeli, nam hoče pobrati, a pomagati si sami ne moremo na nobeno stran. Pomagati nam morajo drugi, pred vsem visoka vlada. Ako zgubimo pravico do drv, stelje, paše itd. potem so gorenjski kmetje na suho položeni. Mislimo, da smo podpore od strani vlade ne samo potrebni, ampak tudi vredni. Za dom in cesarja smo vselej radi žrtvovali kri in imetje. To smo pripravljani tudi zanaprej vselej storiti, ali ohraniti in obraniti nas je treba zoper neopravičene in silne tirjatve omenjene družbe. Vse planine in gozde hoče nakupiti, a za pravice, ki so z njimi Bog vedi kako dolgo uže združene in od prejšnjih lastnikov bile spoštovane, za te pa ne mara, ampak jih hoče vse odpraviti in uničiti. Še pravičanje ne pomaga nič. Kolika reva da je kmet v takšnih okoliščinah, to je težko popolnem dopovedati. J. A.

Iz Rogaca. (Stavbeni odbor) pride v zlato knjigo. Naš trg se opravičeno, ker je bolj reven in pri bornem hrvačkem sosedu (kar tudi pri nas upliva in to še posebno v tem letu zaradi potresa zagrebaškega i nezaslišano veliko toče) dolgo brani potrebnih stroškov za razno zidanje. Vendar bo ena reč za drugo na vrsto priti morala in sicer: cerkev, sodnija, šola. Cerkvenega obzidja se je uže pred par leti do polovice za tržko okolico lotil spošt. predstojnik g. Nace Mikuš, za drugo polovico se je brigaril tržan g. Jožef Šporn, ki je med tem postal „bürgermeister“ in v novem stavb. odboru načelnik. Temu odboru se je posrečilo potrebna cerkvena popravila dognati in tako njih imena zabeležimo, koja so: načelnik g. Šporn, odborniki č. g. Centrih dekan gg. Hercl, Janez Ogriček, Drobnik, Mikuš. Za stroške skrbijo trije dobrotniki, v prvi vrsti cerkveni patron, svitli cesar sami, potem knez Alfred Windischgrätz in tržani pa okoličanje. Tudi ne gre pozabiti zastopnika patronovega blag. g. ptujskega glavarja Trautvettera, ki dobrovoljno odbor podpira in kojemu zato tudi vsa hvala gre.

Iz Celja. (Kat. podpornemu društvu) darovali so: 1. Po č. g. dr. Avgušt. Kukoviču poslali Vojničani 22 fl. 2. Vč. g. Jožef Žehel, župnik pri sv. Petru 10 fl. vstanovnine. 3. Vč. g. Anton Keržič, katehet v Ljubljani 5 fl. 4. Sviti knez Salm v Novem Celju 5 fl. 5. Čg. Matevž Slekovec, kaplan pri sv. Marku 5 fl. 6. Gosp. Karl Regula, mestjan celjski 3 fl. 40 kr. 7. Gosp. France Lipovšek, obč. svetovalec 5 fl. 8. Blag. gosp. dr. Štefan Kočevar, cesarski svetovalec letnino s 2 fl. 9. G. Neža Ledl v Vojniku 2 fl. 10. Gospa Kožer v Celju 2 fl. 11. Čg. Jožef Jurčič kaplan na Paki 5 fl. 12. Neimenovan dobrotnik iz Solčave 5 fl. 13. Čg. France Jan, kaplan v Koprivnici 5 fl. 14. Vč. g. Ant. Vrečko, inful. opat za božičnico zopet 5 fl. 15. Č. g. Anton Ribar, kaplan na Teharjih 5 fl. 16. Vč. g. Peter Gostenčnik, župnik na Rečici 2 fl. 17. Neimenovan iz Nove cerkve 2 fl. 18. 3 neimovani iz Nove cerkve 3 fl. 19. G. Florijan Knez,

posestnik v Košnici 2 fl. 20. G. Jožef Kodela posestnik na Dobrovi 3 fl. 21. N. in A. Kodela iz Dobrove po 2 fl. 23. Neimenovana gospa 2 fl. 24. Čg. Janez Berglez, vikar v Konjicah 3 fl. 25.—27. M. Brence, posestniki na Ložnici, M. Lah posestnik na Zg. Hud. in Andrej Dolenc, posest. na Babnem po 2 fl. 28. Več neimenovanih 9 fl. Vsem blagim p. n. ustanovnikom udom in dobrotnikom našega „katol. podpornega društva“ želimo veselo novo leto; Bog nje blagoslovi! naj nam ostanejo zvesti tudi v prihodnje!

Iz Šoštanja. (Občina šoštanjaska okolica) je imela 28. grud. m. l. svojo sejo. Na predlog obč. svetovalca g. Fran. Goričnika se je enoglasno sklenilo slovenski nradovati, z dostavkom da se to naznani slav. okrajnemu glavarstvu in slav. sodniji, da se bode njima le slovenski dopisovalo in taki dopisi sprejemali. Kaj pa sosedne nam občine: Topolščanje, Št. Florijančanje, vrli Škalčanje, Velenčanje, Št. Iljanje! i. t. d. Mislimo, da ne bodo dalje še nemškutarili ter lastni mili slovenski jezik v kot stavili! Gotovo ne bodo v novem letu naprej bahali se z nemščino, kakor pura s pavovim perjem. Saj ne vidijo kaj podobnega pri drugih narodih. Za nas Slovence ne more biti častno to, kar so drugi narodi zavrgli! Na noge toraj, krepki sinovi majke Slave! Pokažimo svetu, da nismo sluge bismarkovcev, ampak za blagor avstrijske domovine in čast slovenskega jezika vneti možje!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Slovenski novoletni listi: Narod, Slovenec, Edinost, Soča kažejo nenavadno upanje na veselejšo bodočnost. Zakaj pa nebi? Saj oživestno napredujemo, naši nasprotniki pa propadajo. Na Kranjskem se to najbolje vidi. Ondi imajo Slovenca za predsednika cesarske vladi, nemškutarji pa so zgubili deželnega glavarja Kalteneggerja, nesramni list „Tagblatt“ je umrl, nemčurji se ne upajo več zvati: ustavoverce, ampak hočejo veljati za „deutsch-kraingerje“. Jednaka se godi vsej toliko ošabnej nemško-liberalnej stranki. Najhujši udarec jej žuga v gosposkej zbornici, kamor namerava grof Taaffe pozvati baje 25 novih udov, samo narodno-konservativnih gospodov. Tudi Jndom začelo je prebivalstvo gledati na prste, zlasti na Dunaji, kder imajo vse večje liste v svojej oblasti in so radi tega največja podpora liberalcem. Ti pa v svojej jezi kar divjajo in si tako čedalje bolj pot zapirajo do zopetnega gospodstva; jako škodilo jim je to, da so z znanim prusakom Schönererjem se proglasili enkrat za „fortschrittlerje“ (se vé v pruski tabor), a potem za „Deutsch-Nationale“ ter izvlekli „črno-belo“ zastavo prusko-nemško. S tem so le preočito pokazali, da bi se radi za Bismarka skrili; ta bi jim naj pomagal! No, to je, hvala Bogu, sedaj prepozno! Sila kola lomi. V poslednjih zadregah šli so liberalci lovi